

ရှင်မြတ်နိုး
အရိပ်တလေး

အရိပ်ကလေး

○ 4 : 4 5 4 6 7 8 9

အခန်း (၁)

မြသစ်ရိပ်ရဲ့ မျက်ဝန်း အကြည့်လေးတွေက တစ်ဖက်ခြံကြီးသို့ ပြောင်းလာတဲ့ လူကြီး တစ်ယောက်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ စူးစိုက်၍ ချောင်းမြောင်း ကြည့်မိနေသည်။ ။

“ဟွန်း... ရုပ်ကတော့ ချောပါရဲ့ ။ ဒါပေမဲ့ ညည်းသိုးသိုးနဲ့ မျက်နှာကြီးက စူပုပ်တင်းနေတာပဲ။ တစ်လောကလုံး သူကျွေးထားရတဲ့ အတိုင်း”

ရိပ်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ။ မနေ့ကမှ ပြောင်းလာတဲ့ လူကြီးတွင် တခြား မိသားစုဝင်တွေ မတွေ့ရဘဲ ခြံစောင့်နှင့် ဒရိုင်ဘာဟု ထင်ရသော ယောက်ျား နှစ်ယောက်တည်း အပိုတွေ့ရသည်။ ။

“မေမေ ထင်တာတော့လေ... ဒီခြံကြီးရဲ့ အမွေခံ ဖြစ်နိုင်တယ်။ တစ်ဦးတည်းသောသား လို့ ပြောသံကြားတယ်”

ရိပ်မေမေက အိမ်ခြံမြေပွဲစား အကြီးကြီး။ သတင်းစုံသည် ။ တစ်ဖက်ခြံကြီးကလည်း ပစ်ထား တာ ကြာပါပြီ။ ရိပ်တို့ ပြောင်းမလာခင်တည်းကပဲ ဖြစ်၏။ ရိပ် မမေးရဲ။ မေမေက ယောက်ျားလေး တွေနဲ့ ပတ်သက်တာ ကန့်သတ် တားမြစ်ထားသည်။ ။

“မေမေတို့ က မိန်းမသားတွေချည်းပဲနော် ရိပ်။ ပြီးတော့လေ... မေမေ့သမီးလေး မြသစ်ရိပ်ကို မှ ညှိလေး တစ်ပေါက်လောက်တောင် မစွန်းထင်းစေချင်ဘူးနော်။ ချစ်သူထားတာတွေ ဘာတွေ မေမေ လုံးဝ

လက်မခံဘူး သမီးရိပ်။ တစ်ယောက်တည်း အပြင်မထွက်ရဘူး။ သွားချင်တဲ့ နေရာ ပြော။ မေမေ လိုက်ပို့မယ်”

မေမေကတော့ တကယ်ကိုပဲ ရိပ် သွားလေရာ မေမေ ပါနေ၍ စိတ်ထဲမှာ ရှုပ်ထွေးသလိုကြီး ခံစားရပြီး အပြင် သိပ်မထွက်ဖြစ်။ ရိပ် ဘွဲ့ယူဖို့ တောင် စာပေးစာယူ တက်တာပါ။ တစ်နေ့နေ့ မေမေရဲ့ ဆုံးမစကားတွေ သတိပေးချက်တွေက ရိပ်တစ်ယောက်တည်း အပြင်ထွက်ရမှာကြောက်ရွံ့နေသည် ။

“ရိပ်”

“ဟင်”

“မိဖြီ... ဘာတွေ ချောင်းနေတာလဲ”

“ဟာ... မမလေးကလည်း လန့်လိုက်တာ”

သူမရဲ့ အစ်မ နှစ်ဝမ်းကွဲလောက် တော်တဲ့ မေမေတူမ ခင်နှင်းမှုန်က ရိပ်ရဲ့ အဖော်အဖြစ် မေမေ ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည် ။ ရိပ်တို့ တစ်တိုက်လုံးမှာ ဆွေမျိုး တော်စပ်သူတွေချည်းပဲ အလုပ်ခန့်ထား ခဲ့၏။ ရိပ်က တစ်ဦးတည်းသော သမီးပါ။ ရိပ်ဖေဖေက ကွယ်လွန်သွားတာ ငါးနှစ်လောက် ရှိပြီ ဖြစ်လေသည် ။

“ဟိုဘက်ခြံက လူကြီးကိုပါ။ ရိပ် စိတ်ဝင်စားလို့ ချောင်းကြည့်နေတာပါ။ ကြည့်စမ်း မမလေး... မျက်နှာကြီး တင်းပုပ်နေတယ်။ တစ်လောကလုံး သူ့လုပ်စာ ထိုင်စားနေသလိုပဲ”

“ရိပ်”

“ဟင်”

“အန်တီလေး သိသွားရင် မမလေးပါ အဆူခံထိမှာ နော်။ တံခါးပိတ် လိုက်တော့”

“စိတ်ညစ်ပါတယ်နော်။ အဲဒီလို ကန့်သတ် ချုပ်ချယ်မှုတွေကို ရိပ် မကြိုက်တာပဲ။ ကိုယ့် အိပ်ခန်းထဲမှာ တောင် လွတ်လပ်မှု မရှိတော့ဘူး လားလို့ ”

ညီမလေး ရိပ်ဘဝကို မှန်လည်း သဘောမကျမိပေ။ အန်တီလေး ချစ် တာက ချစ်တာပဲ။ မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံ။ အစောင့်အရှောက် တွေနှင့် မှန်က အဓိက စောင့်ရှောက်ရသူ။ ရိပ်လေး ကိုလည်း သနားမိ သည် ။

“ရိပ်လေးရယ်... မမလေးလည်း ရိပ်လေးကို သနားမိပါတယ်။ ဒါပေ မဲ့လည်း အန်တီလေးက သမီးလေး တစ်ယောက်တည်း မွေးထားလို့ ငုံ ထားမတတ် ချစ်တာ။ ရိပ်လေးကိုလေ... ငုံထားလို့ ရရင် သူ ငုံထားမှာ သိလား”

“လွန်တယ်။ မေမေ့ စည်းကမ်းတွေကို ရိပ် မွန်းကျပ်နေပြီ သိလား မ လေးရယ်။ ရိပ် အိပ်ခန်း ထဲမှာ တော့ လွတ်လပ်စွာ နေပါရစေနော်။ မေမေလည်း မရှိပါဘူး”

“နေ... နေပါ။ ရိပ်လေးဘဝက လူ့လောကကြီး အကြောင်းလည်း ဘာမှ မသိရ။ သူငယ်ချင်း လည်း မရှိ။ သနားလိုက်တာ”

“မမလေး”

“ပြောလေ”

“ဟိုလူကြီးအကြောင်းကိုလေ... ရိပ် အရမ်း သိချင်တာပဲ။ စုံစမ်းပေး

“ဟာ... ဘာလုပ်မလို့ လဲ ရိပ်ရယ်။ ဘာဆိုင်လို့ လဲ။ တော်ကြာ အန်တီလေး သိသွားရင် မမလေး အဆူခံရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ မောင်းထုတ်လိုက်ရင် ထမင်းငတ်လိမ့်မယ်နော်”

ပြောမယ့်သာ ပြောရတာ မှုန်ကိုယ်တိုင် စပ်စုချင်နေသည် ။ အရမ်းချမ်းသာပြီး ဒီလူက ခပ်စုတ်စုတ်။ ရုပ်ရည် ရူပကာ အမိုက်စားပါ။ ဘယ်လိုဝေဒနာ အပူသောကတွေ ခံစားနေရပါလိမ့်။ မှုန်လည်း စပ်စုချင်နေ၏။ ရိပ်လေးက ဖက်လျက် အတင်းအကြပ် ပူဆာသည် ။

“လုပ်ပါ မမလေးရယ်။ ရိပ် သိချင်လွန်းလို့ ပါ။ သူ့မျက်ဝန်းတွေက ဝမ်းနည်း ကြေကွဲနေ သလိုပဲ။ ဖြစ်သလို ပေပေတေတေ နေပုံပဲ။ မေမေက ပြောတာတော့ ဒီခြုံကြီးရဲ့ အမွေခံ တဲ့ ”

“ဒါလောက် သိရရင် တော်ပြီပေါ့ ရိပ်လေးရယ်”

“ဟင့်အင်း။ ဒီထက် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိချင်တာ။ မမလေးက ဈေးထဲ အမြဲသွားနေတာ စပ်စု ခဲ့ပါ”

“မမလေးက ဘယ်လို စပ်စုရမှာ လဲ။ ဒီခြုံကြီးမှာ က ယောက်ျားလေးတွေပဲ ရှိတာ”

“မမလေး”

“ပြော”

“ဟိုလေ... ဒီခြုံကြီးထဲက ဒရိုင်ဘာက မမလေးနဲ့ ရွယ်တူပဲ။ ရုပ်ရည်လည်း မဆိုးပါဘူး။ တို့ မမလေးလည်း ချောတယ်။ ဝင်လုံးပစ်လိုက်”

“အမလေး ရိပ်ရယ်။ ဘယ်လို အကြံကြီးများ ပေးရတာလဲ။ အန်တီလေး သိသွားရင် ပြေး ပေါက် မှားမှာ နော်”

“မေမေ သိသွားလို့ မောင်းထုတ်ရင်လည်း ဟိုဘက်ခြံ ပြောင်းနေလိုက်ပေါ့”

“ရိပ်လေးကတော့လေ... မဟုတ်တာတွေ ပြောတော့မယ်။ ညည်းလေးထက်တောင် ဆိုးသေး တယ်။ ညည်းကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ကျုပ်က အပျိုကြီး လုပ်ရမယ်တဲ့ ။ မတရားလိုက်တာ”

“ဒါဆို မမလေးက အပျိုကြီး မလုပ်ချင်ဘူးပေါ့”

“ဘယ်သူက အပျိုကြီး လုပ်ချင်မှာ လဲဟယ်”

“ဒါကြောင့် ပြောတာလေ။ ချစ်သူ ရှာလိုက်ပေါ့။ ရိပ်တို့ ဘဝက ရည်းစား ထားချင်ရင်တောင် ကိုယ်က စရမယ့် အခြေအနေပဲနော်”

တမင် မမလေးကိုယ်တိုင် တစ်ဖက်ခြံကြီးကို စိတ်ဝင်စားစေရန် ရိပ် ဆွပေးနေခြင်း ဖြစ်သည် ။

“အပျိုကြီးဘဝတော့ ရိပ် မကြိုက်ဘူး။ မျိုးဆက် ဆိုတာ ရှိရမယ်လေ ၊ မဟုတ်ဘူး လား။ အချစ်က ချိုမြိန်တယ်တဲ့ ”

“ဟဲ့ ကောင်မလေး... ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ ညည်းလေး အိမ်ထဲ နေပြီး ဒီစကားမျိုးတွေ တောင် ပြောတတ်နေပြီလား”

တမင် အပျိုကြီး စိတ်တွေ နိုးထလာစေရန် ရိပ် ပြောနေခြင်း ဖြစ်သည် ။ ပါးစပ်ထဲ တွေ့တာ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ အပျိုကြီး မျက်နှာပြင် ပေါ်မှာ ရဲရဲတွတ်လျက် ရှက်သွေးတွေ ဖြာနေသည် ။

“အိမ်ထဲမှာ နေရတဲ့ သူက အပြင်ဗဟု သုတတွေ ပိုရတယ် သိလား။ ရိပ်က ဒီအကြောင်းတွေပဲ စဉ်းစားနေတာလေ”

“ရိပ်လေးနော်... မဟုတ်တာတွေတော့ မလုပ်ပါနဲ့ အေ။ အန်တီလေး

ရင်ကျိုးလိမ့်မယ်”

“အပျိုကြီးအတွက် အကောင်းပြောပေးတာကို။ ဟော ဟိုမှာ ...
ဟိုမှာ ... ခြံထဲ ထွက် လာပြီ”

မမလေးပါ ရိပ်နှင့်အပြိုင် ချောင်းကြည့်နေသည် ။

“မမလေး”

“ဟင်...”

“ရုပ်ရည်ကတော့ ဖြောင့်တယ်။ အရပ်ကြီး အရှည်ကြီးပဲ။ ဒေါင်က
တော့ ရှယ်ပဲ”

မမလေးက ရိပ်ပြောတာကို စိတ်မဝင်စားဘဲ ကားရေဆေးနေတဲ့ ဒရို
င်ဘာဆီ ရောက်နေသည် ။

“မမလေး”

“ဟင်”

“ဘယ်သူ့ကို သွားကြည့်နေတာလဲ”

“ဟင်... ကြည့်နေပါတယ်ဟဲ့။ ဟုတ်တယ်နော် ရိပ်၊ တော်တော်
ရုပ်ဖြောင့်တာပဲ။ နေထိုင်တာ ဖြစ်သလိုကြီးနော်။ သူ့မှာ တစ်ခုခုတော့ ခံ
စားချက် ရှိနေသလိုပဲ”

“ဒါကြောင့် ရိပ် စိတ်ဝင်စားတာပါဆို။ သိချင်တယ်၊ စုံစမ်းပေးပါနော်
”

“ကဲပါအေ... ညည်းလေး ပျော်ရွှင်အောင် မမလေး စုံစမ်းပေးပါ့မယ်
။ ဦးနဲ့ သမီး ဇာတ်လမ်း တော့ သွားမလုပ်နဲ့ နော်။ ညည်းဦးလေး အရွယ်
လောက် ရှိတယ်”

“အဲဒီလောက်ကြီး အသက်မကြီးသေးပါဘူး မမလေးရာ။ ရိပ်ထက် ခြောက်နှစ်လောက်ပဲ ကြီးမှာ ။ သူ့မျက်နှာက နုဖတ်နေတာပဲ။ မမလေး သေသေချာချာကြည့်”

“ရိပ်ရယ်... ကိုယ့်ထက် ဆယ်နှစ်ကြီးတာ မကြီးဘူးလား”

“ကြီးရင်ချီ ငယ်ရင်မှီ တဲ့ ။ ရိပ်က အချိန်ချင်တာ... ဟား ဟား”

“ရိပ်... အမလေး... ကြမ်းကြားလေကြားဟယ်။ အန်တီလေး ကြား သွားပါ့မယ်။ ညည်း အမေက လျင်တယ်။ အပြင်ထွက်ချင်ယောင် ဆောင်ပြီး ပြန်ချောင်းချင် ချောင်းနေမှာ ”

“မမလေး”

“ဟင်”

“စုံစမ်းပေးနော်။ မမလေးက အပြင်ထွက်ခွင့် ရှိတယ်လေ... ဈေးဝယ်ရတယ်”

“အေးပါ။ ရိပ် သိချင်တာ မမလေး စုံစမ်းပေးပါ့မယ်။ သိုသိုသိပ်သိပ် လေး လုပ်ပါ။ တစ်ခုတော့ ပြောထားမယ်နော်။ ရိပ်လေးကတော့ သွားပတ်သက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ။ အန်တီလေးအကြောင်း ရိပ် အသိဆုံးနော်”

“အင်းပါ။ အိမ်ထဲမှာ နေရလေ ရိပ်က ပတ်ဝန်းကျင် အကြောင်းကို သိချင်လေပဲ။ သူ့ကို ကြည့်ပါလား၊ ဘယ်လောက် စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းလဲလို့ ”

“ညည်းလုပ်တာနဲ့ ကျုပ်တောင် စိတ်ဝင်စား လာပြီ ရိပ်လေး”

“ဟို ဒရိုင်ဘာကိုလား”

“အေး”

“တကယ်...”

“ဟာ... ယောင်ကုန်ပြီ။ ရိပ်လေး ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ ရှက်လိုက်တာအေ”

အပျိုကြီး ပြေးထွက်သွားသည် ။ ရိပ် ရယ်မောကျန်ခဲ့၏။ တကယ်ပါပဲ... သူ့အကြောင်းတွေကို ရိပ် ဘာဖြစ်လို့ များ အလွန်အမင်း သိချင်နေရတာလဲ။

“ရှင်ကြီး ဘယ်လို သောကဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလဲဟင်။ ရှင်ကြီးက လိုလေသေး မရှိအောင် ပြည့်စုံနေတာလေ။ ချစ်သူအတွက် အသည်းကွဲနေတာလား။ ရှင်ကြီးချစ်သူက ခေါက်ပစ်လိုက်တာ လား။ ဒါမှ မဟုတ် သေဆုံးသွားလို့ လားဟင်”

ရိပ်အတွေးထဲသို့ သူ့အကြောင်းတွေပဲ သိချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြစွာ ပဟေဠိ မေးခွန်းတွေ မြောက်မြားစွာ ရောက်နေသည် ။ သူက ခြံထဲမှာရှိတဲ့ ဒန်းပေါ်မှာ ထိုင်နေ၏။ မျက်ဝန်းတွေက ဟိုး အဝေးကြီးဆီကို လှမ်းမျှော် ငေးမောကြည့်နေသည် ။

“အလွမ်းမင်သားလေးလား။ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်လာခဲ့လို့ လဲ။ ရှင်ကြီး ကြေကွဲနေတာလား”

ရိပ်မှာ ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်း မရှိတဲ့ ကျောင်းနှင့် အိမ်ကို မာမီကိုယ်တိုင် အပို့အကြိုနှင့် ကျောင်းစာတွေက လွဲပြီး ပတ်ဝန်းကျင်အား ပတ်သက်ဆက်ဆံခွင့် မရှိခဲ့။ တိုက်ကြီးထဲမှာ စားစရာ တွေ အပြည့်။ အစ်မဝမ်းကွဲတွေနှင့် အခြွေအရံက အပြည့်။ မေမေ့ မျက်စိအောက်မှာ အနေကျို့ လာခဲ့ သည် ။

“ယောက်ျားဆိုတာ ခုံညား ချောမောပြီး အရပ်မြင့်ရမယ်၊ စတိုင်ကျရ

မယ်။ ဒါပေမဲ့ ရှင်ကြီးက စတိုင်တော့ လုံးဝ မကျပါဘူး။ နွမ်းဖတ်ဖတ်နဲ့ ကြည့်ပါဦး၊ ဆံပင်က ပွပွရောင်းရောင်းနဲ့ မညှပ်ဘူး။ အဝတ်အစားက နွမ်းနေတယ်။ စီးပွားရေး ပျက်သွားလို့ လား... မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ရှင်ကြီး စီးတဲ့ ကားက နောက်ဆုံးပေါ် တန်ဖိုးကြီးတယ်”

သူ့အကြောင်းတွေကို ရိပ် ဘယ်လိုမှ မတွေးဘဲ မနေနိုင်။ အကြည့်ကို လွဲပစ်ဖို့ ဝန်လေး တွန့်ဆုတ်နေသည် ။

“အသားအရေက ဖြူဝင်း နုဖတ်နေတာပဲ။ ချောလိုက်တာ။ ဆံပင် တွေညှပ်၊ မုတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးတွေ ဖယ်ရှားပစ်လိုက်ရင် တကယ့် ရွှေမင်းသားလေးပဲ”

ရိပ်ထက်တော့ အသက်ကြီးပုံရသည် ။ အပျိုကြီး မမလေး ဈေးဝယ် ဖို့ ထွက်သွား၏။ ခဏ နေတော့ တစ်ဖက်ခြံက ဒရိုင်ဘာလည်း ဈေးဆွဲခြင်းကို ထွက်သွား၏။ အပျိုကြီးနဲ့ တွေ့ပါစေ။ ခင်မင် ကြပါစေ။ သူ့ကို ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရင်း ဆုတောင်းနေမိသည် ။

*

အခန်း (၂)

“ဟိုမှာ ရိပ်လေးပြောတဲ့ ဒရိုင်ဘာပဲ။ ဆွဲခြင်းနဲ့ ဈေးဝယ်ဖို့ လာတာ ထင်တယ်”

သူ့ကို တွေ့သည် နှင့် အပျိုကြီး မှန် ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေသည် ။ ရိပ်လေးကြောင့်ပါ။ ဘာတွေပြောမှန်း မသိဘူး။ မှန်ကို ဝင်လုံးတဲ့ ။ အန်တီလေးကိုလည်း ကြောက်ရတယ်။ မှန်ကိုယ်တိုင် လည်း စိတ်ဝင်စားသည် ။ မထူးတော့ပါဘူး... ရိပ်လေးကိုလည်း ကူညီရာ ရောက်တယ်။ ဝင်လုံး ရမယ်။ မှန် မသိသလိုလိုနှင့် သူတည့်တည့်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သည် ။ လူကလည်း ရှင်းနေသဖြင့် ဝင်ပြီး တိုက်ပစ်လိုက်သည် ။

“အို... မတော်လို့ နော်။ ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဪ... ရှင်က ဟိုဘက်ခြံက...”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ခင်ဗျားကို မြင်ဖူးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘေးခြံက အလုပ် သမား ထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မအဒေါ်တိုက်ပါ။ ညီမလေးကို စောင့်ရှောက်ဖို့ လာနေတာ။ ကျွန်မနာမည် မှန် ပါ”

“တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်နာမည်က ဝင်းအောင်ပါ ။ ဆရာလေး ကိုကိုပိုင်ရဲ့ ဒရိုင်ဘာလေ”

“ဪ... ဟုတ်ကဲ့။ ခြံနီးချင်းတွေဆိုတော့ ခင်မင်ရတာပေါ့လေ။

ပြောင်းလာတာ မကြာသေးဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီခြံက ဆရာကိုကိုရဲ့ အမွေခံပါ။ မိဘတွေက ဆုံးသွားပါပြီ။ ကိုကိုက အမေရိကမှာ နေတာ။ အခု အပြီးအပိုင် ပြန်လာတာ”

ရိပ်လေး သိချင်တဲ့ အကြောင်းအရာ အချို့ကို မှုန် သိလိုက်ရသည် ။
ဈေးထဲမှာ စကား အကြာကြီး ရပ်ပြောနေလို့ လည်း မသင့်တော်ပေ။ အန်တီလေးကိုလည်း ကြောက်ရသေးတယ်။ မှုန် နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ သူက အတူတူပြန်ဖို့ ပြောနေသည် ။

“ကျွန်မ နောက်ကျနေလို့ ပါနော်။ အလုပ်တွေကလည်း ရှိသေးပါတယ်။ နောက်မှ တွေ့ပါ့မယ်”

မှုန် သုတ်ခြေတင်ပြီး အမြန်ဆုံး ပြန်လာခဲ့မိသည် ။ အန်တီလေးမြိုင်က ယောက်ျားလေး တွေနှင့် ခေါ်ပြော နှုတ်ဆက်တာ လုံးဝမကြိုက်။ မှုန်ကို ရိုးသားလို့ ခေါ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ မှုန် အမော တကောနှင့် ခြံထဲ ဝင်လာခဲ့သည် ။

“ဟူး... တော်ပါသေးရဲ့ ။ အန်တီလေး မရှိလို့ နော်”

မှုန် တိုက်ကြီးထဲ ဝင် လာပြီး ရေသောက်တော့ ထမင်းချက်တာဝန် ယူရတဲ့ ဒေါ်မေက မေးနေ သေးသည် ။

“မယ်မှုန်... ဘာဖြစ်လာတာလဲ။ ထူးထူးခြားခြား ရေတွေ အမောတကော သောက်နေတယ်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဒေါ်မေရယ်။ ရိပ်လေးက စားစရာတွေ မှာ လိုက်တာ အခု လာခဲ့ရမယ် ဆိုလို့ ပါ။ မှုန် သွားပေးလိုက်ဦးမယ်နော်”

မှုန် အပေါ်ထပ်ကို စားစရာတွေယူပြီး အပြေးအလွှား တက်လာခဲ့သ

ည် ။

“ရိပ်လေး... သိခဲ့ရပြီ၊ သိခဲ့ရပြီ”

“ဟုတ်လား... ဘာတွေ သိခဲ့လဲဟင်။ မြန်မြန် ပြောစမ်းပါ။ သူ့နာမည်က ဘယ်သူလဲ။ ဘာလုပ်လဲ။ လူပျိုကြီးလား”

“အမလေး ထိုင်ပါရစေဦး ရိပ်လေးရယ်။ အမောဖြေပါရစေ။ မေးခွန်းတွေကလည်း များ လိုက် တာ”

“သိချင်လို့ ပါ မမလေးရာ”

မှုန် ထိုင်ပြီး အမောဖြေနေစဉ် ရိပ်လေးတစ်ယောက် နေမထိ ထိုင်မသာနှင့် တစ်ဖက်ခြံကြီး ထဲမှာ ခြံစောင့်ကြီးပဲ ရှိသည် ။

“ဟူး...”

“အမောဖြေပြီလား”

“အင်း”

“ပြော”

“မမလေးလေ... ရိပ်လေး အကြံအတိုင်း ဟိုလူကို ဝင်တိုက်ပြီး မိတ်ဆွေဖွဲ့လိုက်တာ။ တော်တော်များများ တော့ သိလာခဲ့ရပြီ ရိပ်လေးရယ်”

“ဘာတွေ သိခဲ့တာလဲဟင်။ မြန်မြန်လေး ပြောစမ်းပါ”

“သူ့နာမည်က ကိုကိုပိုင်တဲ့ လေ”

“ကိုကို”

“ကိုကိုပိုင်ပါ”

“ဆက်ပြော”

“သူ့မိဘတွေက မရှိတော့ဘူး။ သူက အမေရိကမှာ နေတာတဲ့ လေ။ အခုတော့ ဟိုကနေ အပြီး အပိုင် ပြန်လာတာတဲ့ ”

“လူပျိုကြီးလား၊ အိမ်ထောင်ရှင်လား... ဘာလဲ”

“မမေးလိုက်ရဘူး”

“အရေးကြီးတာမှ မမလေးရာ၊ မေ့ရလား”

“ဟယ်... ဒီကောင်မလေး ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ သူ့ဟာသူ လူပျိုဖြစ်ဖြစ် လူအိုဖြစ်ဖြစ်။ အန်တီလေးမြိုင် သိရင် သေမှာ ”

“အဲဒီလို အိမ်ထဲမှာ ချုပ်ချယ်ထားလို့ ရိပ် လူတောထဲ မဝင်ဆံ့ဘဲ တုံး နေတာ။ တစ်ခါတလေ သေတောင်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ ဒီပြတင်းပေါက် ကနေ ခုန်ချပစ်လိုက်ချင်တာ”

“မလုပ်ပါနဲ့ ရိပ်လေးရယ်။ ဟုတ်ပါတယ်လေ... အန်တီမြိုင်က တော် တော် လွန်ပါတယ်။ သမီးကို မှ ညှိတ်ပေါက်တောင် မစွန်းထင်းစေချင် ဘူး တဲ့ လေ။ အရမ်းချစ်တာပါ”

“မမလေးပဲ စဉ်းစားကြည့်လေ။ လူ့လောကကြီးအကြောင်း ရိပ် ဘာ သိလဲ။ မေမေ့ မျက်စိ အောက်ကနေ ထွက်ခွင့်မရှိဘူး။ ရိပ်လေ ဟိုဘက်ခြံက လူကြီးကို တွေ့တွေ့ချင်းပဲ သံယောဇဉ် တွယ်နေ မိသလိုပဲ လေ”

“ဘုရားရေ... ရိပ်လေးနော်။ အဲဒီလူက ဘာမှန်းမသိသေးဘူး။ စိတ် မဝင်စားနဲ့ ဦး။ မမလေး အသေးစိတ် စုံစမ်းပေးပါ့မယ်ဟယ်”

ရိပ်လေးကိုလည်း မှုန် အပြစ်မတင်လိုပေ။ ဘုမသိ ဘမသိနှင့် ယော ကျား တစ်ယောက်ကို စွဲလမ်း နှစ်သက်သွားမှာ လည်း ကြောက်မိသည် ။ ရိပ်သာ တစ်ခုခု မှားယွင်းသွားရင် အန်တီလေး သေလိမ့်မယ်။ ရိပ်ကို

လည်း ပျော်ရွှင်စေချင်သည်။ ။

“မမလေးနဲ့ ဟိုဒရိုင်ဘာရော”

“သူနာမည်က ဝင်းအောင် တဲ့ ၊ ဒရိုင်ဘာ တဲ့ ။ ဒါပဲ သိခဲ့တယ်”

“အရေးကြီးတာက လူပျိုလား လူအိုလား”

“ဟဲ့... တွေ့တွေ့ချင်း မေးလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ။ မိန်းမတို့ ဣန္ဒြေ
ရွှေပေးလို့ မရ တဲ့ ”

“ကဲပါ အပျိုကြီးရယ်... ကျေးဇူး တင်ပါတယ်နော်။ ထပ်ပြီးလည်း စုံ
စမ်းပေးပါဦး။ ဟို လှည့်ပတ်ပြီးတော့လေ... လူပျိုလား လူအိုလား လို့ ”

“ရိပ်လေးကြောင့်တော့ စိတ်ညစ်ပါတယ်နော်။ အိမ်ပေါ်ကနေ ခေါင်း
နဲ့ ဆင်းရဲတော့မယ် ထင်တယ်”

“အဟက်”

“မရယ်နဲ့ ”

“အဟိ...”

မမလေးက ရိပ်ခေါင်းကို ရိုက်ဖို့ လက်ရွယ်လျက် ဟင်းသွားချက်ရဦး
မယ် ဆိုပြီး ထွက်သွား သည် ။

“ကိုကို... ကိုကိုပိုင် တဲ့ လား”

ကိုကို ဆိုတဲ့ စကားလုံးလေးကို ရိပ် သဘောကျ နှစ်သက်စွာ တိုးတိုး
လေး ရေရွတ်နေမိသည် ။

“ကိုကို... အဟိ”

“ကိုကို”

ရိပ်တော့ သူ့ကို သံယောဇဉ် တွယ်မိနေသည်။ ကိုကို ဘာတွေ ခံစား
နေရတာလဲ။ မမလေးက ညံ့လိုက်တာ။ သူ ဘာဖြစ်လို့ ဝမ်းနည်း ကြေ
ကွဲရိပ်တွေနဲ့ ညှိုးနွမ်းနေရတာလဲ လို့ မေးခဲ့ရမှာ ပါ။ ရိပ် သိချင်တာက
ဒါပဲ။ တစ်ဖက်ခြံကြီးဆီ ရိပ် အသာ ပြန်ချောင်းကြည့်မိပြန်သည်။ ။

“ကိုကို ပြန်ဝင်သွားပြီပဲ။ ရိပ် အရမ်းသနားပြီး နာကျင် ကြေကွဲနေရ
တယ် ဆိုတာ ကိုကို သိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။”

ရိပ်တစ်ယောက်တည်း နေမထိ ထိုင်မသာ ဖြစ်ရသည်။ ကိုကိုတို့ ခြံ
ဘက် ကူးသွားပြီး မေးခွန်း တွေ အများကြီး မေးပစ်ချင်နေ၏။ မေမေ
သိလို့ မဖြစ်ဘူး။ အိမ်ပြောင်းပြေးမှာ သေချာသည်။ ။

“ရိပ်လေးဘဝမှာ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက်နဲ့ ခင်မင် ပတ်သက်
ခွင့်တောင် မရှိဘူးနော်။ မေမေ ရွေးချယ်ပေးမယ်။ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သမီး
ရိပ် လက်ထပ်ရမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုလေ”

ရိပ်ဘဝကလည်း တကယ့်ကို အူတူတူပါ။ အခြွေအရံတွေ အသိုင်းအ
ဝိုင်းတွေ အားလုံး မိန်းကလေးတွေပဲ။ ကျောင်းတက်တော့လည်း မိန်းက
လေးကျောင်း။ ဒီဘက်ခြံကြီးထဲ ယောက်ျား လေးတွေ ပြောင်းလာတာ
မေမေ နှစ်သက်ပုံလည်း မရပေ။ ရိပ် ငြိမ်သက်နေရသည်။ ။

“သမီးရိပ်”

“ဟင်”

ရုတ်တရက် မာမီဝင် လာပြီး အသံပြုလိုက်သဖြင့် ရိပ်
ထိတ်လန့်သွားတာကို မေမေက သေသေ ချာချာ စိုက်ကြည့်နေသည်။ ။

“ဘာဖြစ်လို့ လဲ မေမေ... ဘာလဲ”

“သမီးရိပ်”

“ရှင်”

“ညည်း ဘာတွေ အတွေးလွန်နေလို့ မေမေ ဝင်လာတာကို လန့်သွားရတာလဲ။ မလိမ်နဲ့ ”

ရိပ် စိတ်ညစ်တာ အဲဒါပါပဲ။ မေမေက ရိပ်ကို မသင်္ကာခြင်းတွေနဲ့ မျက်နှာရိပ် မျက်နှာကဲကို ခတ်နေသည် ကိုပါ။ မေးခွန်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု မေးတော့မည်။ သံသယမျက်ဝန်း အကြည့်တွေ အောက်မှာ ရိပ် ထွက်ပေါက်ပိတ်လျက် မေမေအကြည့်တွေကို ပိုမို စူးစိုက်လာသည် ။

“မြသစ်ရိပ်... မေးနေတယ်လေ။ ညည်းမှာ ကြောက်ရမယ့် အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ရှိရ မယ်နော်။ ဖြေလေ”

“မေမေကလည်း ... ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရလို့ ပါ။ ရိပ်က ဘာတွေစရာ ရှိမှာ လဲလို့ ”

မေမေအကြည့်တွေက တစ်ဖက်ခြံကြီးဆီ ရောက်သွားပေမဲ့ ရိပ်က ပြတင်းပေါက်ကို ပိတ်ထား သည် ။

“ရိပ်”

“ရှင်”

“ဒီညနေ မေမေနဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်အိမ် ထမင်းစား သွားရမယ်”

“ဟုတ်လား... ဘယ်သူ့အိမ်လဲ မေမေ”

“သမီးမသိတဲ့ တစ်ယောက်ပါ။ မေမေ့ ငယ်သူငယ်ချင်းပဲ။ သမီးရိပ် ... ပြင်ဆင်ထားပါ။ သမီး ဝတ်ရမယ့် အဝတ်အစား မေမေကိုယ်တိုင် ရွေးပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သမီးရိပ်က လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်သည်။ မြို့စိတ်တိုင်းကျ ပြုစု ထိန်းကျောင်း ထားခဲ့၏။ မှ ညီတစ်ပေါက်လေးတောင် အစွန်းအထင်း မခံနိုင်။ မြို့ဘဝမှာ ငယ်စဉ်က အရိပ်တစ်ခုက ယနေ့တိုင် ခြောက်လှန့်နေဆဲ ဖြစ်၍ လည်း သမီးလေးအား မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့် ထိန်းသိမ်း ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ရိပ်”

“ရှင်”

“တစ်နေ့နေ့မှာ တော့ မေမေက ဘာဖြစ်လို့ များ သမီးကို သံသယတွေနဲ့ စောင့်ကြည့်လာခဲ့ ရသလဲ ဆိုတာ မေမေ ပြောပြမှာ ပါ”

“မေမေရယ်... ရိပ် သိပါတယ်နော်။ မေမေက ရိပ်ကို အရမ်းချစ်ပြီး ရိပ်ဘဝ ရှေ့ရေးအတွက် ဆိုတာ ရိပ် မသိဘဲ နေမလား”

ဒေါ်မြိုင်သီတာ နှလုံးသားထဲမှာ သမီးလေးကို ချစ်ရလွန်းတဲ့ အချစ်တွေက နေရာလပ် မရှိအောင် ပြည့်နှက်နေသည်။ မိမိ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ ယောက်ျားကိုပဲ လက်ထပ်ဖို့ လက်ခံစေချင်သည်။

“ရိပ်ရယ်... မေမေ ငယ်ငယ်ကလေး... မိဘတွေ အရမ်း အလိုလိုက်ခြင်း ခံရပြီး ယောက်ျား လေးတွေနဲ့ ရှုပ်ပွေနေခဲ့တယ်။ တစ်ချိန်မှာ မေမေ ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ ချစ်သူလည်း တွေ့ရော မင်္ဂလာ ဆောင်ခါနီး လူသိရှင်ကြား ဖိတ်စာတွေ ဝေပြီးမှ သတို့ သားက ပျောက်သွားခဲ့တယ်လေ”

မိမိ အတိတ်အကြောင်းတွေကို သမီးလေးအား ပြောမပြခဲ့ပေ။ မိခင်အပေါ် လေးစား ချစ်ခင် အထင်ကြီးမှုတွေ လျော့သွားမှာ စိတ်ပူ၍ နှုတ်

က ပြောမထွက်ခဲ့။ မေမေ့မိဘတွေ အရှက်တကွဲ ဖြစ်ကြရပြီး မြို့က ပြောင်းပြေးခဲ့ရသည် အထိပင်။

“သမီးဖေဖေကျတော့ မေမေ့အကြောင်း ကြိုတင်ပြောပြ ထားတာ တောင် လပ်ထပ်ပြီးမှ မေမေ့ အားနည်းချက်ကို ထောက်ပြီး သူထင်ရာ စိုင်းနေခဲ့တယ်ကွယ်”

သမီးလေး မြသစ်ရိပ်ကို ပွေ့ဖက် နှစ်သိမ့်ပေးရင်း ဒေါ်မြိုင် ရင်တွေ ဆို့နှင့်ကြေကွဲကာ ကြိတ်မှိတ် ခံစားနေရသည် ။

“မေမေ့စေတနာ၊ မေတ္တာတွေ သမီးရိပ် တစ်နေ့နေ့ သိလာရမှာ ပါ။ သမီးလေးရိပ်ရဲ့ ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အပြစ်အနာအဆာ ကင်းကင်းနဲ့ လျှောက်လှမ်းနိုင်စေဖို့ ပါကွယ်”

ဒေါ်မြိုင်သီတာရဲ့ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်ချင်လာသ ည် ။

*